

αὐτὴν δὲ ἀπεκαλύφθησαν πλείστοι τοῖχοι οἰκημάτων τῆς πρὸ τῶν Περσικῶν ἐποχῆς, ὡς μαρτυρεῖ τοῦ τε λίθου τῆς Ἀκροπόλεως ἡ χρῆσις καὶ ἡ πολυγωνικὴ οἰκοδομία. Μικροσκοπικὸς ναῖσκος ἐκ πωρινίου λίθου μετὰ τοῦ ἐμπροσθεν αὐτοῦ βωμοῦ παρέσχε τὸ πρῶτον τεκμήριον ἐνταῦθα περὶ τῆς παλαιότητος τῶν παρὰ τὴν ὁδὸν ἀποκαλυφθέντων κτισμάτων. Ἀκολουθοῦσιν ὁροθετικαὶ στήλαι λέσχης τινὸς καὶ τοῖχος οἰκίας μικρᾶς, ἡ ἐφ' οὗ ἐπιγραφὴ μαρτυρεῖ ὅτι ὡς ἐνέχυρον ἐδόθη αὕτη ἀντὶ διακοσίων δραχμῶν (ὄρος οἰκίας ὑποκειμένης Ἀλαιοῖσιν ΗΗ). Ἀπὸ ταύτης ἐκτείνεται εἰς 27 μέτρων μήκος δεξι�μενὴ εὐρυάτη, ἥς τὸ διὰ παχείας καὶ στερεᾶς ἀμμοκονίας ἐστρωμένον ἔδαφος ἐνιαχοῦ ἔτι σώζεται. Πλείστοι ὀχετοὶ ἐκβάλλουσι πανταχόθεν πρὸς τὴν κεντρικὴν τῆς ὁδοῦ ὑπὸ νομον καλῶς ἔτι διατηρουμένην. Ἀλλὰ καὶ μικρότεροι ἀγωγοὶ ποσίου ὕδατος κατέρχονται ἐπ' αὐτῆς. Ἀπειράριθμα ὑδριῶν συντρίμματα εἶνε μετὰ τῶν χωμάτων ἀναμειγμένα, καὶ ἀκέραιαι δὲ ὕδρια πολλὰ ἀνεσκάφησαν. Ἀνάγλυφα τινὰ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας εὐρεθέντα εἶνε ἀναθήματα ἱαθέντων εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν ἢ ἄλλον τινὰ ἱατρὸν θεόν, οὗ ἱερὸν τι πιθανῶς παρὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἔκειτο. Πωγωνοφόρος ἀνὴρ ἀνάγλυφος ἐπὶ πλακὸς ἐνὸς περίπου μέτρου ὕψους κρατεῖ σκέλος, παρ' αὐτῷ δὲ εἶνε γεγλυμμένοι καὶ μικροὶ δύο πόδες. Ἐκ τῆς ὑπὸ τὸ γέισον τῆς πλακὸς κεχαραγμένης ἐπιγραφῆς διακρίνονται ἔτι αἱ λέξεις τεύξεν ὁ δεῖνα — σεμνοτάτην — Ἀχαρνέως καὶ ἡ κωτηριασμένοι τινὲς ἄλλαι. Καὶ ἄλλα μικρὰ ἀνάγλυφα εὐρέθησαν, οἷον γυνὴ φέρουσα βρέφος, καὶ κεφαλὴ γυναικὸς ἐκ τερρακοττίας. Καὶ κίων μικρὸς δωρικὸς ἐκ πωρινίου λίθου εὐρέθη παρὰ τὸν τοῖχον τῆς δεξι�μενῆς. Εἰς τὸν καθαρισμὸν δὲ αὐτῆς ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν αἰώνων συσσωρευθέντων χωμάτων καταγίνεται νῦν ὁ κ. Δ. Ἀν δὲ ὄντως αὕτη ἀνῆκεν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἐννεακρούνου, αἱ ἐργασίαι τοῦ Γερμανοῦ ἀρχαιοδίου ἐγγίξουσιν εἰς εὐτυχὲς τέλος.

Γ. Σ.

ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΟΥΛΑ

Στεφάνῳ Μαρτζώκῃ.

Μ' εὐλάβεια παρακαλοῦν
Μαζὶ γονατισταῖς ἢ κορασίδεις.
Κι' ἀφ' τὰ παρόθιρα περνοῦν
Τοῦ ἡλίου ἢ ὀλόχρους ἀχτίδες.

Χτυποῦν ἢ ἀχτίδες σταῖς παλαιαῖς
Εἰκόνες ὅπου κρέμονται στοὺς τοίχους,
Καὶ ζωντανεῦσιν ἢ μορφαῖς
Ἀπὸ τὸ φῶς, στῆς προσευχῆς τοὺς ἤχους.

Γαλῆνν μελαγχολικὴ
Στὴν ἐκκλησοῦλα μέσα βασιλεύει,
Καὶ μὴ δειλίᾳ μυστικῇ
Ταῖς κορασιαῖς ποῦ δέονται κυριεῦει.

Ἐνα ὀλομόναχο κερὶ
Στὴν Ἀγία Τράπεζα ἐπάνω καίει

Καὶ τὴ μορφὴν τὴν ἱερὴν
Τοῦ λειτουργοῦ φωτίζει, ὅπου κλαίει.

Τοῦ λιθανίου ταῖς εὐωδιαῖς
Σκορπῶ τὸ θυματὸ στὴν ἐκκλησίᾳ
Καὶ ζωγραφίζονται σκιαῖς
Στοὺς μαύρους τοίχους ἀφ' τὴν ὑγρασία.

Δειλὰ ζητοῦν ἢ κορασιαῖς
Συγχώρησι καὶ τ' Ἀγία κοινωνοῦνε
Καὶ τρέμουνε σὰν ταῖς χρύσαις
Ἀχτίδες, ποῦ τὴν ὄψι των φωτοῦνε.

Ἡ ψαλμοδία ἀντηχεῖ
Στῆς δειλιασμένης μου καρδιᾶς τὰ βάθν,
Κ' ἡ πονεμένη μου ψυχὴ
Ἀλυσμονεῖ τ' ἀμαρτωλά της πάθν!

Ζάννηθος.

ΔΙΟΝ. ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ἡ ἡμετέρα Κυθέρνησις παρεκλήθη ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς νὰ πωλήσῃ γύψινα ἀντίτυπα ὅλων τῶν ὑπαρχόντων ἐν Ἑλλάδι ἀγαλμάτων καὶ ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων. Τὰ ἐκμαγεῖα ταῦτα, ὁμοῦ μετὰ τῶν προσωρισμένων διὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου, θάποσταλῶσιν εἰς Νέαν Ὑόρκην, διὰ τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀνεγειρόμενον διὰ κληροδοτήματος μέγα μουσεῖον Ἀρχαιοτήτων.

— Διὰ τὴν Ἀμερικὴν ἐπίσης θὰ ληφθῇ πανομοιότυπον τοῦ Παρθενῶνος, ἡ γένηται δὲ ἤδη ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ἀφικνοῦνται εἰς Ἀθήνας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ εἰδικοί τεχνίται.

Φιλολογικά

Ὁ Γερμανὸς καθηγητῆς Joël ἐξέδωκεν ἐσχάτως τὸν πρῶτον τόμον συγγράμματος ἐπιγραφομένου «Ὁ γνήσιος καὶ ὁ παρὰ Ξενοφῶντι Σωκράτης» ἐν ᾧ ἐξετάζει ὑπὸ διαφόρους καινοὺς τρόπους τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Σωκράτους, ὡς ἐκτίθεται αὕτη ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι τοῦ Ξενοφώντος. Ὁ κ. Joël κατακρίνει τὸν Ξενοφῶντα ὡς μὴ διαλαβόντα πιστῶς καὶ ἀκριβῶς περὶ τῆς σωκρατικῆς φιλοσοφίας, εἰκονίζει δὲ εἰτα τὸν Σωκράτην ὡς τὸν κατ' ἐξοχὴν φιλόσοφον τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, λαβόντα ὡς κανόνα ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς τὴν ἀπτικὴν τέχνην.

— Ἀλλὰ πονήματα ἐκδοθέντα ἐπίσης ἐν Γερμανίᾳ καὶ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰ ἑλληνικὰ εἶνε τὸ «περὶ σολωμείου νομοθεσίας κατὰ τὴν Ἀθηναίων Πολιτείαν τοῦ Ἀριστοτέλους» ὑπὸ τοῦ ἐν Στρασβούργῳ καθηγητοῦ κ. Καίλλ καὶ τὸ «περὶ τῶν ναῶν τῶν μυστηρίων ἐν Ἐλευσίνι καὶ Σαμοθράκῃ» ὑπὸ τοῦ κ. Ρούβενσον.

— Τὸ ἐνταῦθα βιβλίον πωλεῖον Καρόλου Μπέκ ἀγγέλλει τὴν προσεχὴ ἐκδοσιν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας τοῦ Ἰταλοῦ Βερτολίνῃ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπυρίδωνος Λαμπρου. Τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδοθῇ πολυτελεῶς κατὰ φυλλάδια, θὰ κοσμηται καὶ ὑπὸ λαμπρῶν εἰκόνων.

— Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς Ἰππόλυτος Νουαυρὺ ἐξέδωκεν ἐν Παρίσις ὁγκώδη τόμον περιέχοντα ἀνέκδοτα ἐγγράφα περὶ τῆς ἐνετικῆς κυριαρχίας ἐν Κρήτῃ ἀπὸ τοῦ 1380 μέχρι τοῦ 1485.

— Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσι τὸν θάνατον τοῦ σοφοῦ γερμανολόγου Λουδοβίκου Ροχχόλτζ, γνωστοῦ ἐκ τῶν πολυαριθμῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων περὶ τῶν προλήψεων καὶ δοξασίων τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ καὶ τῶν μύθων τῶν πηγαζόντων ἐκ τῶν αρχαίων γερμανικῶν θρησκειῶν. Γεννηθεὶς ἐν Ansbach τῆς Βυουαρίας τῷ 1809 ὁ Ροχχόλτζ ἠναγκάσθη νὰ ἐκπατρισθῇ, ἀναμιχθεὶς εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα τοῦ 1848, κατέφυγε δὲ εἰς τὴν Ἑλβετίαν, ὅπου καὶ ἐπέθανε τὸν βίον.

— Ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν ἐν Ἀγγλίᾳ διακεκριμένος νομομαθὴς Σαμουήλ Βράνδραμ εἶχε παροιμιώδη τὴν μνήμην καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀποστηθίζειν. Ἐγνώριζεν ἐκ στήθους ὑπὲρ τὰ δύο τρίτα τῶν ποιημάτων τοῦ Σαίξπηρ, ἡ δύνατο δὲ νὰ τ' ἀπαγγείλῃ ἀπροσκόπτως, χωρὶς οὐδ' ἅπαξ νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ κείμενον.

Ἐπιστημονικά

Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Σικάγου πρόκειται νὰ τοποθετηθῇ νῦν τὸ μέγιστον τῶν μέγιστοῦδε ὑπαρχόντων ὀπτικῶν ὀργάνων. Τὸ τηλεκόπιον τοῦτο, δῶρον τοῦ Καρλοῦ Jerkes, θὰ στοιχίσῃ ἡμισυ ἑκατομμύριον δολλάρια· ὁ φακὸς θὰ ἔχῃ διάμετρον 45 δακτύλων θὰ κατασκευασθῇ δὲ ἐν Κανταβριγίᾳ τῆς πολιτείας τῆς Μασσαχουσέτης.

— Εἰς τὸ ἐν Βρυξέλλαις μέλλον νὰ συνέλθῃ τὴν 10/22 Νοεμβρίου νομισματικὸν συνέδριον, θαντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐκεῖ γενικὸς ἡμῶν πρόξενος κ. Muller. Τὸ συνέδριον τοῦτο σκοπεῖ τὴν εὑρεσιν τρόπου διακανονίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀργύρου ὡς νομισματικῆς μονάδος ἐν σχέσει πρὸς τὸν χρυσόν.

— Ὁ ἄρτι τὴν ἐβδόμη κοστὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του ἑορτάσας Χέλμχολτς, ὁ μέγιστος τοῦ αἰῶνός μας φυσιολόγος, ἀφηγηθῇ ἐσχάτως ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκρατηρίου τὸν ἐπιστημονικὸν κύριον τοῦ βίου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἐξῆς βαρυσήμαντα: «Τὸ νομίζειν ἑαυτὸν ἀνώτερον τῆς προσηκούσης ἀξίας εἶνε ἐλάττωμα βλαβερώτατον διὰ πάντα λόγιον· τὸ κατ' ἐμὲ ἐπροσπάθησα ἀνάκαθεν νὰ προσφυλάξω ἑμαυτὸν ἀπὸ τοιοῦτου ἔχθρου. Τὸ μόνον καὶ τελεσιουργὸν ἀντιφάρμακον κατὰ τῆς φθοροποιᾶς ταύτης λύμης εἶνε ἡ αὐστηρὰ αὐτεπικρίσις τῆς ἰδίας ἱκανότητος καὶ τῶν ἰδίων ἔργων. Ὁ ἔχων τὰ ὅμματα πάντοτε ἀναπεπταμένα καὶ καθαρῶν τὴν δύναμιν αὐτὸς νὰ πράξῃ καὶ τί οἱ ἄλλοι, οὗτος καὶ μόνος ἐκτίθεται εἰς ὀλιγωτέρον τῶν ἄλλων κίνδυνον νὰ ἐκτραχηλισθῇ ὑπὸ τῆς ἀλαζονείας. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἐν πάσῃ ἐπιστημονικῇ μου ἐργασίᾳ εἶχον πάντοτε ὡς κανόνα νὰ μεταγράφω ἐκάστοτε τετράκις καὶ ἐξάκις τὰ γεγραμμένα· οὐδεμίαν δὲ οὐδέποτε συντάξα διατριβήν, καθ' ἣν μετὰ 24 ὥρων παρέλευσιν, νὰ μὴ εὗρω ἀμύπολλα χωρία ἐπιδεκτικὰ μείζονος διορθώσεως καὶ συμπληρώσεως».

— Ὁ Ἄγγλος Ε. Χόλμς καταγινόμενος ἐν ὥραις σχολῆς εἰς ἀστρονομικὰ παρατηρήσεις, ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως νέον κομήτην εἰς τὸν ἀστερισμὸν τῆς Ἀνδρομέδας, ὃν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀστρονόμοι δὲν εἶχον μέχρι τοῦδε παρατηρήσει.

— Τὴν 15 προσεχούσας Φεβρουαρίου συνέρχεται ἐν Λονδίνῳ τὸ διεθνὲς Γεωλογικὸν Συνέδριον, ἐν ᾧ θὰ συζητηθῇ γενικῶς τὸ ζήτημα τῆς καταστάσεως τῆς γῆς ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἑποψίν καὶ ἰδίως ὑπὸ τὴν ἑποψίν τῆς παραγωγῆς. Τὸ Συνέδριον, εἰς τὸ ὅποιον θαντιπροσωπευθῶσιν ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη, θέλει διαρκέσει ἑξ ἡμέρας.

Μουσικά

Ἀπέθανε πρό τινας ἐν Παρισίοις ὁ μουσικὸς Ἐρβέ, ὁ συνθέτης τοῦ Μικροῦ Φάνουστ, τῆς Μαμζέλ Νιτούς καὶ τόσων ἄλλων ὁραίων καὶ δημοτικωτάτων μελοδραματίων. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του, ὁ Ἐρβέ λαβὼν τὴν ἀγγλικὴν ἰθαγένειαν ἐνωμφεύθη ἐν Λονδίνῳ καὶ ἐγκατεστάθη ἐκεῖ ὀριστικῶς, ἀλλὰ τὰ περισσότερα τῶν ἔργων του παρεστάθησαν ἐν Παρισίοις.

— Μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας παρεστάθη ἐν Φλωρεντίᾳ διὰ πρώτην φοράν τὸ νέον μελοδραμα τοῦ Μασκάνη, τοῦ συνθέτου τοῦ περιφήμου Ἀγροτικοῦ Ἰποτισμοῦ (Cavalleria Rusticana), ἐπιγραφόμενον οἱ Ρουντζάου.

ΠΑΙΔΝΙΑ

Τὸ κραδί καὶ τὸ νερό.

Προσκαλεῖτε ὅποιον θέλετε ἐκ τῆς συναναστροφῆς νὰ πῇ μαζὶ σας ἓνα ποτήριον. Φέρετε δύο φιάλας, ὅσῳ τὸ δυνατόν καθαρὰς καὶ διαυγεῖς, καὶ δύο ποτήρια. Ἡ μία φιάλη περιέχει προφανῶς κρασί, ἡ ἄλλη νερόν, καὶ μάλιστα ὑπόπτου προελεύσεως. Λέγετε εἰς τὸν φίλον σας νὰ ἐκλέξῃ· ἐκεῖνος ἐννοεῖται ὅτι ἐκλέγει τὸ κρασί· σεῖς κρατεῖτε τὸ νερόν, τῷ δίδετε γὰρ ἐν ποτήριον, πέρνετε τὸ ἄλλο, καὶ καθένας γομίζει ἀμέσως τὸ ἰδικόν του. Ἀλλὰ μόλις ἐγγίσῃ τὸ ποτήριον, τὸ κρασί μεταβάλλεται εἰς νερόν, τὸ δὲ νερόν γίνεται κρασί. Ὅποια ἐκπλήξις καὶ ἱλαρότης διὰ τὴν παρωδίαν τοῦ ἐν Κανῶ γάμου! Καὶ ὅμως τὸ ἰδικόν σας θαῦμα ἐξηγεῖται ἀπλούστατα. Τὸ κρασί δὲν ἦτο ἄλλο παρὰ ἡ ἀκόλουθος σύνθεσις: ἐν γραμμαρίῳ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου καὶ δύο γραμμάρια θειικοῦ ὀξέος εἰς μίαν λίτραν ὕδατος. Τὸ ὕδρον τοῦτο ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ χάνῃ τὸ χρομὰ του μόλις ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ ποτήριον, εἰς τὸ ὅποιον ἔχουσι μένει ὀλίγα σταγόνες ὕδατος κεκορεσμένου ὑποπνεύματος νατρίου. Τὸ δὲ περιεχόμενον τῆς δευτέρας φιάλης ἦτο πάλιν ὕδωρ ἀναμειγμένον μετ' ἀρκετοῦ οἰνοπνεύματος· εἰς τὸ βάθος δὲ τοῦ δι' αὐτὸ προσωρισμένου ποτηρίου, ὑπάρχει μικρὰ καὶ ἀδιόρατος ποσότης ἐρυθρᾶς ἀνυλίνης, τῆς ὁποίας, ὡς γνωστόν, εἶνε πολὺ ἰσχυρὰ ἡ χρωστικὴ δύναμις.

Φροντίσατε ὅμως νὰ πάρετε ἀμέσως τὰ ποτήρια, διότι μετ' ὀλίγας στιγμὰς τὸ κρασί τὸ ὅποιον ἔγεινε νερόν χάνει τὴν διαύγειάν του καὶ προσλαμβάνει ὅψιν γαλακτώδη.

